

Forslag til folketingsbeslutning

om ændring af lov om den offentlige sygeforsikring, af lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde og af lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m. fl.

(Om forhøjelse af dagpenge og erstatninger samt om afskaffelse af ventetidsregler m. v.).

Fremsat den 10. december 1968 af *Helge Nielsen, Albertsen, Erling Dinesen, Lis Groes, Anker Jørgensen, Niels Mørk, og Bertel Pedersen.*

Folketinget opfordrer socialministeren til at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om den offentlige sygeforsikring, jfr. lovbekendtgørelse nr. 403 af 23. oktober 1967, som ændret ved lov nr. 96 af 29. marts 1968, af lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde, jfr. lovbekendtgørelse nr. 137 af 26. april 1968, og af lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m. fl., jfr. lovbekendtgørelse nr. 138 af 26. april 1968, idet lovforslagene udarbejdes efter følgende retningslinjer:

1. Maksimum for dagpengehjælpens størrelse fastsættes til $\frac{9}{10}$ af den pågældendes daglige fortjeneste. Andre i lovene fastsatte begrænsninger for dagpengehjælpens størrelse ophæves.

2. De i lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde og i lov om erstatning til til-

skadekomne værnepligtige m. fl. fastsatte begrænsninger i størrelsen af den årsløn, som skal lægges til grund ved erstatningsberegningen, ophæves, og som grundlag anvendes $\frac{9}{10}$ af den pågældendes faktiske årsløn, for værnepligtiges vedkommende dog $\frac{9}{10}$ af den af direktoratet for ulykkesforsikringen skønnede årsløn.

3. De i lov om den offentlige sygeforsikring og i lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde fastsatte regler om ventetid (karenstid) ophæves, således at der udbetales dagpenge også for den første uge af hver sygeperiode og for de første 3 dage efter ulykkestilfældets indtræden.

4. De i lov om den offentlige sygeforsikring fastsatte bestemmelser om det højeste antal dage, hvori dagpenge i anledning af sygdom kan udbetales, ophæves.

Bemærkninger til forslaget.

Efter forslagsstillernes opfattelse bør dagpengene efter arbejdsløshedsforsikringen, den offentlige sygeforsikring og ulykkesforsikringslovgivningen fastsættes således, at de giver en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Dette indebærer, at man må ophæve en række regler om begrænsning af deres størrelse, om ventetid (karenstid) og om ophør af dagpengeretten efter en vis tids udbetaling. Endvidere må reglerne om ydelse af invaliditetserstatninger m. v. efter ulykkesforsikringslovgivningen

forbedres ved ophævelse af de særligt fastsatte begrænsninger.

Dette synspunkt har, for så vidt angår dagpengene efter arbejdsløshedsforsikringen, fundet udtryk i de betænkninger, folketingsudvalgene har afgivet i forbindelse med behandlingen af de seneste ændringer af loven om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Folketingstidende 1966-67 B sp. 57 og 1967-68 B sp. 959). Da forslagsstillerne herefter må regne med, at arbejdsministeren vil søge gen-